

Varetægts-Statistik*) for Københavns Jurisdiktion for Aaret 1902.

Hermed forelægges Offentligheden den første fuldstændige Statistik over Varetægtsfængslets Anvendelse af Kriminalretten. I Fjor offentliggjordes en Statistik for et begrænset Omraade, vedrørende Aaret 1899; nærværende Statistik vedrører Aaret 1902 og angaar alle dem, der have været arresterede i Sager, indregistrerede i det nævnte Aar, baade Mænd og Kvinder, hvad enten der er gaaet Dom i Sagen eller ikke.

Vi begynde med dem, i hvilke der er falden Dom.

I.

Domssager.

Naar alle de Arrestanter, hvem Dom er overgaaet, tages under et, viser Statistikken følgende:

Personer: 2352, Dageantal 52,261, Gennemsnit 22,2, og Fordelingen paa Køn og Alder er følgende:

*) Forkortelsernes Betydning:

P. = arresterede Personer.

> = mere end

< = mindre end

D. = Arrestdagens Antal.

G. = Gennemsnit af Arrestdage for hver Person.

	P.	D.	G.
Mænd over 18 Aar.....	1770	41,161	23,3
Drenge 15—18 Aar.....	115	3630	31,6
Drenge 10—15 Aar.....	1	10	10
Kvinder over 18 Aar.....	423	7058	16,7
— 15—18 Aar.....	43	402	9,3
— 10—15 Aar.....	0	0	0
	2352	52,261	22,2

Det ses, at ingen Kvinde og kun én Dreng under 15 Aar har været arresteret i en Domssag, og at Kvinder i det hele sidde kortere Tid arresterede end Mænd. Der er den Besynderlighed ved de nævnte Tal, at Drenge mellem 15 og 18 Aar synes under tilsvarende Forhold at have været længere Arresttid underkastede end Mænd over 18 Aar. At det imidlertid er en Fejltagelse, vil ses nedenfor, hvor de forskellige Arter af Sager omhandles. Politisager ere den Art af Sager, der kræve de korteste Arrester og tillige ere langt de talrigste Sager for Mænds Vedkommende; derfor trække Politisagerne Mændenes Arrestgennemsnit ned. Drenge have derimod kun sjældent Politisager, 3 Sager er det hele Tal.

Allerede af det sagte vil man forstaa, at det givne Skema ikke kan give nogen videre Forestilling om Arrestens Benyttelse, men at en Sondring mellem de forskellige Arter af Sager er nødvendig. Ved en saadan Sondring vil man ogsaa faa Øje for, hvad det er, som tager Tid, om det er Undersøgelsen, der kræver den 22,2 Dages Gennemsnitsarrest, eller hvad det er.

Der maa sondres mellem »Aktionssager«, »Aflæsningssager« og »Politisager«.

Aktionssager kaldes Sager, der ikke kunne paa-dømmes, før der er taget Udskrift af Forhøret, dette er tilstillet Politidirektøren, denne har besluttet Tiltale og ud-nævnt en Aktor og Defensor, disse hver for sig have ud-arbejdet et Indlæg i Sagen, første voterende Dommer har

udarbejdet et Domsudkast, dette og Sagens Akter have cirkuleret mellem de fem Dommere, og Dommen er vedtagen af dem. Denne Proces undergaa de fleste kriminelle Sager.

Aflæsningssager ere Sager om første Gang begaaet Tyveri, Bedrageri og lignende, naar der er fuld Tilstaaelse, Sagen rede og klar, og den tiltalte ønsker denne Behandlingsmaade. Da overspringes Sagens Beskrivelse, Tiltalebeslutningen, Aktors og Defensors Virksomhed, og de fem Dommere paadømme Sagen efter Forhørsdommerens mundtlige Referat og Oplæsning af de vigtigste Protokoltilførsler.

Politisager endelig angaa Betleri, Løsgænger, Prostitutionsovertrædelser, Overtrædelser af Fremmedloven m. m. og paadømmes — naar Straffen er mindre — af en Enkelt-dommer, og for de længere Straffes Vedkommende af fem Dommere ved en mundtlig Votering.

Tallene stille sig saaledes:

	P.	D.	G.
Aktionssager.....	723	36,921	51,1
Aflæsningssager.....	380	5725	15,1
Politisager.....	1249	9615	7,7
	2352	52,261	22,2

eller, hvis man fradrager den ofte ikke ringe Tid, i hvilken Arrestanterne have opholdt sig, ikke i Arresten, men paa Hospitalet, navnlig til Observation:

	P.	D.	G.
Aktionssager.....	723	35,011	48,1
Aflæsningssager.....	380	5301	13,9
Politisager.....	1249	9259	7,5
I alt.....	2352	49,571	21,1

Aktionssager.

Det ses altsaa, at Aktionssagerne ere de, der drive Gennemsnitsarresten i Vejret, og det er da vigtigt at vide,

hvor megen Tid selve Sagens Undersøgelse har taget, og hvormeget der er medgaaet til den lange vidtløftige Proces fra Sagens Slutning til Domsafsigelsen, som vi korteligen ville kalde »Aktionen«.

	P.	D.	G.
Til Forhørets Slutning.....	723	17,553	24,3
Derfra til Aktors og Defensors			
Indladen til Dom	645	11,793	18,3
Derfra til Domsafsigelsen...	646	7575	11,7
I alt.....	723	36,921	51,1

At Personantallet i de 3 Rubrikker er forskelligt, beror paa, at 77 Personer ere løsladte før Forhørets Slutning og derfor ikke kunne figurere i næste Rubrik, og at én Person efter Sagens Indladen til Dom er bleven arresteret og derfor nu kommer med i sidste Rubrik.

Det ses altsaa, at medens selve Sagens Undersøgelse kun tager 24,3 Dages Gennemsnitsarrest, tager Aktionens 30 Dage eller korrektere 29,9 Dage; og til yderligere Oplysning har det sidste Skema delt Aktionens i to Perioder. Den ene Periode medgaar til Forhørets Beskrivelse, Tiltalebeslutningen og Sagførernes Procedure, hvilken sidste tager den langt overvejende Del af denne Periode, idet der som oftest, medens Undersøgelsen staar paa, tages en Udskrift, som føres à jour, og idet Politiet regelmæssigt ekspederer Tiltalebeslutningen fra Dag til Dag. Den anden Periode — fra Sagførernes Tilbagelevering af Sagen med Indlæg indtil Domsafsigelsen — optages foruden af Sagens Cirkuleringen blandt Dommerne tillige af yderligere Forhør, hvis nye Oplysninger udkræves, — hvad dog ikke vil tælle stort — og eventuelt derefter af nye Udtalelser fra Sagførernes Side.

Medens Undersøgelsens Længde naturligvis i høj Grad vil veksle efter Sagens Beskaffenhed, er der Grund til at tro, at Aktionens Længde maa være en mere konstant Størrelse i de forskellige Sager. En Prøve herpaa kan

gøres ved at undersøge Forholdet for de forskellige Aldere og Køn, men er dog ikke sikker.

	Til Forhørets Slutning			Til Indladel- sen til Dom			Til Doms- afsigelsen		
	P.	D.	G.	P.	D.	G.	P.	D.	G.
Mænd over 18 Aar.....	568	14095	24,8	508	9330	18,4	510	6113	11,9
Drenge 15—18 Aar	63	1363	21,6	56	1225	21,9	55	503	9,2
Kvinder over 18 Aar...	90	2054	22,9	79	1203	15,2	79	937	11,9
Kvinder 15—18 Aar....	2	41	20,5	2	35	17,5	2	22	11
	723	17553	24,3	645	11793	18,3	646	7575	11

Arrestgennemsnittet er altsaa for Forhørets Vedkommende:

for voksne Mænd	24,8
» voksne Kvinder.....	22,9
» Drenge	21,6
» Piger	20,5

Arrestgennemsnittet er derimod for Aktionens Vedkommende:

for voksne Mænd.....	30,3
» voksne Kvinder.....	27,1
» Drenge.....	30,8
» Piger	28,5

Dette Forhold har jeg dvælet ved saa udførligt, fordi der aabenbart er noget forkert ved, at der bruges længere Tid til Aktionen end til Undersøgelsen. I hvert Fald er dette Forhold forkert i de Sager, hvor der ikke er mindste Tvivl om Sagen, fordi den sigtede lige fra første Færd har erkendt sin Brøde og intet hellere har villet end faa sin Dom straks. Naar der faktisk ingen Retstvist er mellem Aktionsmyndighederne og den sigtede, synes det ganske urimeligt, ørkesløst og pedantisk, at der skal opstilles — fingeres — en Retstvist, som det tager 30 Dage at spille igennem. Og Urimeligheden stiger, naar man erfarer, at det maaske er henimod de to Trediedele af samtlige Ak-

tionssager, der ere saa godt som fuldt oplyste med ren og klar Tilstaaelse, allerede naar den sigtede stilles for Grundlovsforhøret.

At den sigtede bør have en Defensor til at konsulere ham med Hensyn til det Spørgsmaal, om han skal ønske en mere summarisk Paadømmelse — det synes klart; ja det burde han vist ogsaa have i »Aflæsningssagerne«; men naar han med denne sin juridiske Raadgiver ønsker den korte Proces, synes det uretfærdigt og i mange Henseender skadeligt at paatvinge ham den lange. Jeg skal henviser til Kriminalistforeningens Forhandlinger Aarg. 1901. S. 122 ff., hvor der foreslaas en Fremgangsmaade, der vilde kunne nedsætte Aktionen i disse Sager fra 30 til 3 Dage*).

For 646 Personer tog Aktionen 19,368 Dage; hvis man for to Trediedele af disse Personer kunde reducere Aktionsdagene til en Trediedel, hvilken Vinding i alle Retninger vilde dette ikke være?

Vi have set, at Undersøgelsen i Aktionssager gennemsnitlig har taget 24,3 Dage, men da der i et saadant Gennemsnit kan skjule sig mange mærkelige Forhold, og da man fra andre Lande kender Statistikker med Varetægtsarrest i Aarevis, hidsættes følgende Statistik til Oplysning

*) Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg føler mig noget beskæmmet paa Dommerstandens Vegne, ved at Dommerne Dag ud og Dag ind have siddet tavse og set paa det umaadelige Spild af Tid, Arbejde og Penge, der paa dette Omraade er gaaet for sig. De ere jo dog nær sagt de eneste, der have kunnet se det. Men de have hidtil næret og nære til Dels endnu den Opfattelse, at det ikke er deres Kald at søge forbedret de Love, hvormed de skulle virke; og til deres Undskyldning tjener, at denne Opfattelse ere de ikke ene om. Senest have vi jo set Folketinget modsætte sig Justitsministeren, da han, belært af Erfaringen, vilde gøre Dommerne det til en lovfæstet Pligt at gøre Indstilling om ønskelige processuelle Reformer. Den herhen sigtende Paragraf i Retsreformforslaget blev nemlig strøgen af Folketinget med den Motivering, at en saadan af Dommere og Sagførere gjort Indstilling ikke vilde blive et alsidigt Udtryk for den offentlige Mening!

om, hvor mange korte og hvor mange lange Arrester og disses Maksimum.

Undersøgelses-Arrestationens Længde har været:

1—7 Dage			8—14 Dage			15 Dage til 1 Md.		
P.	D.	G.	P.	D.	G.	P.	D.	G.
154	804	5.2	215	2257	10.5	178	3827	21.5

1—2 Md.			2—3 Md.			3—6 Md.		
P.	D.	G.	P.	D.	G.	P.	D.	G.
113	4995	44.2	39	2769	70.1	24	2901	120.9

Ingen kar altsaa siddet under Undersøgelse i over et halvt Aar; 24 have siddet over 3 Maaneder (gennemsnitlig 4 Maaneder); 39 imellem 2 og 3 Maaneder; den største Gruppe er den, der har siddet 10,5 Dage i Gennemsnit (215 i Tallet), og 154 have kun siddet 5,2 Dage gennemsnitlig i Undersøgelsesarrest.

Hvis man vil specialisere denne Statistik med Hensyn til Køn og Alder, vil Billedet for dem alle omtrent være det samme, nemlig, at den største Gruppe falder under Arrestdagene fra 8—14 med et Gennemsnit af lidt over 10 Dage, og at Grupperne blive gradvis tyndere, jo højere op i Dageantallet vi komme. Af Drengene mellem 15 og 18 Aar findes kun to, der have siddet 2—3 Mdr., og der findes ingen i Gruppen 3—6 Mdr. Af voksne Kvinder have 3 siddet over 3 Mdr. (gennemsnitlig 136 Dage), og af Piger mellem 15 og 18 Aar findes overhovedet kun to arresterede i Aktionssager, med et Dagetal af fra 14 Dage til en Maaned (gennemsnitlig 20.5 Dage).

	1-7 Dage		8-14 Dage		15 Dage-1 Md.	
	P.	G.	P.	G.	P.	G.
Mandspersoner over 18 Aar	120	5.2	166	10.3	136	21.7
15—18 Aar.....	9	5.1	21	10.2	20	21.2
Kvinder over 18 Aar.....	25	5.6	28	10.7	20	20.6
15—18 Aar.....	0		0		2	20.5

	1-2 Mdr.		2-3 Mdr.		3-6 Mdr.	
	P.	G.	P.	G.	P.	G.
Mandspersoner over 18 Aar	93	43,8	32	70,6	21	118,7
15—18 Aar.....	11	43,8	2	79,5	0	
Kvinder over 18 Aar!....	9	49,4	5	70,2	3	136
15—18 Aar.....	0		0		0	

Forinden vi gaa over til at se paa, hvilken Indflydelse Sagens Beskaffenhed har paa Arrestlængden, og forinden vi kaste et Blik paa Forholdet mellem Arrestlængden og Sagens Udfald, skal den ovenfor givne Statistik over Undersøgelsesarresten i Aktionssager ogsaa her meddeles for

Aflæsningssager og Politisager.

	1—7 D.		8—14 D.		14 D.—1 Md.		1—2 Md.	
	P.	G.	P.	G.	P.	G.	P.	G.
Aflæsningssager	71	5,7	191	10,6	86	19,8	25	43,3
Politisager	753	5,2	426	9,8	62	18,8	5	36,1

	2—3 Md.		3—6 Md.		1 alt	
	P.	G.	P.	G.	P.	G.
Aflæsningssager	6	69,6	1	121	380	15,1
Politisager	3	68,3			1249	7,7

I Aflæsningssager have altsaa 380 Personer siddet 15,1 Dag i Gennemsnitsarrest eller, hvis Hospitalsdagene fraregnes, gennemsnitlig 13,9 Dage; i Politisager 7,7; kun én har i Aflæsningssager og ingen har i Politisager siddet over 3 Maaneder. Den hyppigste Arrestlængde i Aflæsningssager svarer ganske til den hyppigste Arrestlængde i Aktions-sagernes Undersøgelsesperiode, nemlig fra 8—14 Dage. Arresten i Aflæsningssager er jo nemlig udelukkende en Undersøgelsesarrest. Derimod er i Politisager langt den hyppigste Arrestlængde 1—7 Dage.

Statistikken viser helt igennem saavel for Aktionssager som for Aflæsningssager en paafaldende Lovbundethed i den Regel, at Arrestlængden i den største Gruppe af Sager er fra 8—14 Dage; Reglen gaar igen baade for Mænd og Kvinder, baade for voksne og dem under 18 Aar, ja den gaar igen i hvert enkelt Kriminalkammers Statistik.

Dette synes særlig paafaldende, naar vi sammenholde dette Fænomen med den ovenfor gjorte Bemærkning, at maaske to Trediedele af Sagerne ere i det væsentlige oplyste, naar de tilstilles Retten. Man skulde da paa Forhaand vente, at de fleste Sager vilde falde under den første Gruppe med Undersøgelsesarrest af fra 1—7 Dage.

Der maa være en Forklaring paa dette Fænomen, og undertegnede tror at have givet den paa Kriminalistmødet 1901, se Forhandlingerne S. 125. Derved, at Sagen, naar den kommer fra Politiet til Retten, lægger Vejen over en særlig Institution, som kaldes Grundlovsforhøret, inden den naar til Undersøgelsesdommeren, foraarsages et Stands i Undersøgelsen, og mange af de rede og klare Sager, der efter deres Beskaffenhed burde falde under den første Gruppe (1—7 Dage), blive ved denne Arrestforlængelse skudte over i Gruppe 2 (8—14 Dage).

Herimod kunde indvendes, at Politisager jo frembyde et andet Billede, skønt ogsaa der Vejen gaar over Grundlovsforhøret. For Politisager er nemlig den langt overvejende Gruppe Nr. 1 (1—7 Dage). Men rene og klare Politisager med den sigtedes Tilstaaelse behandles langt mere summarisk i Retten end de andre Sager, navnlig føres ikke Vidnerne, og det bliver derfor muligt, trods Grundlovsforhøret, at holde den overvejende Del af dem inden for den første Gruppe.

Vi skulle nu se, om der er noget Forhold mellem Arrestens Længde og den idømte Strafs Størrelse.

Enhver vil kunne sige sig selv, at hvis han tager et

enkelt Tilfælde frem eller et Par og sammenligner dem, da vil han ikke kunne vente at se Forholdsmæssighed. Arresten har maaske ikke en Gang været anvendt for den Forbrydelse, for hvilken Straf idømmes. En Forbrydelse har været oplyst fra første Færd, men Arrest har været anvendt for at komme til Bunds i et andet forbryderisk Forhold — men anvendt forgæves. Og selv om Arresten har været anvendt netop paa at hidføre den Straf, som ogsaa er bleven idømt, saa er dette jo ikke Arrestens direkte Formaal. Det direkte Formaal er Sagens Oplysning; det er Undersøgelsesvanskelighederne, der betinge Arresten, og de kunne være smaa, hvor Straffen bliver stor, og omvendt. Den eneste Forholdsmæssighed, man kan vente, naar den enkelte Sag undersøges, er den, at der er et vist Maksimum af Arrestlængde, som ikke bør overskrides for at faa Sagen klaret.

Hvor dette Maksimum ligger, er højst tvivlsomt; det beror paa et Skøn, og Maksimet er i høj Grad forskydeligt. Det stiger med den store Forbrydelse og synker med den ubetydelige; det stiger, hvis det er den sigtede selv, der ved alle Midler lægger Undersøgelsen Hindringer i Vejen; det synker, hvis den sigtede er uskyldig i Arrestens Forlængelse; Maksimet stiger, selv hvor den eventuelle Straf er ringe, naar der er andre offentlige Interesser, der med Rette kræve fuldt Lys over Sagen og en nøjagtig Undersøgelse; det synker derimod, hvis der for den arresterede er særlig ejendommelige Forhold, der for ham gøre Arrestens Varighed til en ganske speciel Ulykke eller Lidelse.

Der maa altsaa have et meget nøje Kendskab til Sagens Detailler for i det enkelte Tilfælde at kunne sige, at det rimelige Arrestmaksimum var overskredet. Det vilde være ganske forfejlet f. Eks. at benytte nedenstaaende Tavle til at undre sig over, at den Dreng, der fik Ris, sad arresteret i 10 Dage, medens den Mand, der fik Strafarbejde over to Aar, kun sad i 7 Dages Arrest, eller over, at to 41 Dages Arrestanter fik mindre end 2×5 Dages Vand og Brød,

medens 87 5 Dages Arrestanter fik Vand og Brød i over 2×5 Dage; eller at den, der dømtes fra Livet, kun sad i 42 Dage, medens de 4 frifundne sad i 43,5 Dage.

En ganske anden Sag er det, hvis man i Stedet for at se paa det enkelte Tilfælde, holder sig til de store Tal og til Gennemsnitstillene. Et Blik paa den nedenstaaende Tavle vil vise, at i de store Tal er lovmæssigt Forhold til Stede mellem Straffens Størrelse og Arrestlængden; ja saa sikkert til Stede, at f. Eks. de tre opstillede Nuancer af Vand og Brødstraffen i det væsentlige have en tilsvarende Nuance for Arrestlængdens Vedkommende. Grundene hertil ere nærmest følgende fire:

For det første vil den Omstændighed virke, at man, som ovenfor sagt, opgiver Undersøgelsen, naar man uden Resultat har naaet et vist Maksimum af Arrest i Forhold til Sagens Betydning.

Dernæst vil den sigtede normalt skabe Undersøgelsen større Vanskeligheder, jo større den eventuelle Straf er.

Endvidere ville Dommerne forlange omhyggeligere og mere detaillerede Undersøgelser, jo større Straf der er Tale om, og dette vil normalt paavirke Arrestens Længde.

Og endelig ville de Sager, der dreje sig ikke om én, men om flere Forbrydelser, samtidig med at forlænge Arresten tillige ogsaa øge Straffen og saaledes bidrage til at skabe Forholdsmæssighed mellem Arrest og Straf.

Paa den anden Side er der en Faktor, der virker i modsat Retning og snarere tenderer imod: jo større Arrest desto mindre Straf — Tendensen nemlig til at nedsætte Straffen, naar der er udstaaet længere eller ikke selvfor-skyldt Varetægtsarrest. I hvilken Grad Dommerne anvende dette Princip, kan ikke ses af Domspræmisserne, da disse kun citere § 58 i Straffeloven, naar Straffen gaar under Minimum eller helt bortfalder; og Bortfalden af Straffen tillader Paragraffen kun, naar der er Tale om en Straf af simpelt Fængsel eller Fængsel paa sædvanlig Fangekost. Heller ikke kan det ventes, at denne Tendens skulde kunne

modvirke de fire oven omtalte Grunde til at skabe Lovmæssighed mellem Straf og Arrest og altsaa give Statistikkens sit Præg*). Imidlertid er der Fænomener i Statistikkens, som maaske kunne forklares som Udslag af denne Kompensationstendens.

Som det af nedenstaaende Tavle fremgaar, vise nemlig Aktionssager en meget større Gennemsnitsarrest for dem, der ere straffede med Vand og Brød i 2×5 Dage, end for dem, der have faaet højere Vand og Brød-Straf, og dette Gennemsnitsforhold gaar i det hele igen i de forskellige Kriminalkamres Statistik for mandlige Arrestanters Vedkommende. Men 2×5 Dages Vand og Brød er en ret sjælden Straf i Aktionssager — 22 Personer i alt —, og vi ere derfor inde paa for lave Tal til at kunne drage sikre Slutninger. Gaa vi til Aflæsningssager, gentages Fænomenet ikke. I Aktionssager er Gennemsnitsarresten for de tre Grupper af Vand og Brødstraffe — under 2×5 , 2×5 og over 2×5 — 14,2, 25,5 og 18,5, medens i Aflæsningssager Gennemsnitsarresten er 9,9, 12,4 og 20 Dage.

Af samme Tavle vil det endvidere fremgaa, at Forskellen i Køn eller Alder ikke giver noget stort Udslag i Arrestgennemsnittet; kun en svag Nedgang for Kvindekønnet og for Ungdommen.

	Mænd over 18		Kvinder over 18		Mænd under 18		Kvinder under 18	
	P.	G.	P.	G.	P.	G.	P.	G.
Aktionssager.	568	24,8	90	22,9	63	21,6	2	20,5
Aflæsningssager	250	15,7	71	16**)	49	10,7	9	14,3

Forinden vi forlade Domssagerne, minde vi om, at vi for Aktionssagers Vedkommende i den store Tavle kun have talt om Undersøgelsesarresten, Arresten indtil Under-

*) Et sikkert Udslag af Tendensen findes under II B a Nr. 3.

**) med Fradrag af af Hospitalsdagene 13,7.

søgelsens Slutning, og at der altsaa for at faa Arrestanternes fulde Arrest til Undersøgelsens Arrestgennemsnit maa lægges Aktionens Arrestgennemsnit 27—30 Dage; men paa den anden Side, at dette Tillæg dog ikke bør gøres for mere end 645 Arrestanter, idet de øvrige 77 Personer ikke hensad arresterede under Aktionen.

Man kunde maaske finde, at 77 var et vel ringe Antal at løslade under selve Aktionen, og spørge, om der ikke var en Mulighed for ved Løsladelse ved Sagens Slutning at reducere Arrestdagene under Aktionen mere end nu er Tilfældet. Det er vanskeligt at staa inde for, at ikke flere Løsladelser under Aktionen kunde have været hensigtsmæssige; men det maa fastholdes, at Bestræbelserne meget mere bør gaa ud paa at forkorte Aktionen som oven anført. Naar en tiltalt har siddet i Undersøgelsesarrest i 2—3 Uger og om 4 Uger venter en længere Straf, gør man ham i de sjældnere Tilfælde Gavn ved at løslade ham i Ventetiden. Han er kommen ud af sit Erhverv og kan for saa kort Tid ikke vente at faa Erhverv igen; har han Familie at forsørge, ville de Understøttelser, som fra forskellige Sider ydes Arrestanters Familier, let falde bort ved hans Løsladelse, og i Stedet for i Ventetiden at kunne forsørge Familien, vil han ofte kun hjemme blive en Mund mere at mætte, hvorhos den Lediggang og Spænding, som Ventetiden hensætter ham i, i mangfoldige Tilfælde vil drive ham ned i Beværtningerne og i daarligt Selskab. Selv hvor der ingen større Frygt er for, at den tiltalte skal forsvinde, en Frygt, som dog i saa stor en By som København i de fleste Tilfælde er vel begrundet, vil Løsladelsen under Aktionen ofte over for den svage Karakter være yderst betænkelig.

Aktions-, Aflæsnings-, og Politisager	I alt			1—7 Dage		8—14 Dage		15 D.— 1 Md.		1—2 Md.		2—3 Md.		3—6 Md.		Aktions- sager		
	P.	D.	G.	P.	G.	P.	G.	P.	G.	P.	G.	P.	G.	P.	G.	P.	D.	G.
Ris.....	1	10	10			1	10											
Rotting.....	68	920	13.5	16	5.4	39	11.2	8	21.9	5	44.2					30	525	17.5
Simpelt																		
Fængsel ..	322	2197	6.8	226	5.5	91	9.4	5	20.2									
F.p.sædvanl.																		
Fangekost.	35	529	15.1	4	6.2	16	10.6	12	17.9	3	40					15	271	18.1
Tvangsarbej-																		
de	967	8036	8.3	532	5	353	9.9	71	19.2	8	36.4					6	131	21.8
Fængsel paa																		
Vand og																		
Brød																		
< 2×5 Dage.	41	449	10.9	19	5.5	14	11	6	18.1	2	41					10	142	14.2
2×5 Dage.	142	2046	14.4	34	5.6	74	10.1	22	20.1	8	43	3	70.3	1	109	22	561	25.5
> 2×5 Dage.	400	7595	18.9	87	5	148	10.4	100	20.7	46	43.8	15	70.7	4	117.2	269	4971	18.5
Strafarbejde																		
til 2 Aar...	335	9135	27.3	59	5.6	87	10.5	93	21.8	60	44.5	22	70.7	14	116.9	330	8976	27.2
Strafarbejde																		
over 2 Aar	33	1488	45.1	17		8	9.9	9	20.8	6	46.3	4	74.5	5	127.8	33	1488	45.1
Livsstraf ...	1	42	42							1	42					1	42	42
Dømt til at																		
tages i For-																		
varing	2	230	115									1	61	1	169	2	230	115
Frifindelse ..	4	174	43.5			1	14			3	53.3					4	174	43.5
Straffens																		
Bortfalden	1	42	42							1	42					1	42	42
i alt...	2352	32893	13.9	978	5.2	832	10.1	326	20.6	143	43.8	48	70.7	25	120.9	723	17553	24.3

II.

Sager, i hvilke der ikke er gaaet Dom.

Vi tage først dem, der ere endte med Vedtagelse af
en Bøde, siden dem, der ere endte uden Straf.

Aflæsnings- sager			Politi- sager			Aktionssager								Aflæsnings-sager							
						Mandspersoner over 18 Aar				Kvinder over 18 Aar				Mandspersoner over 18 Aar				Kvinder over 18 Aar			
P.	D.	G.	P.	D.	G.	P.	G.	P.	G.	P.	G.	P.	G.	P.	G.	P.	G.	P.	G.	P.	G.
1	10	10																			
38	395	10,4						30	17,5							38	10,4				
5	74	14,8	317	2123	6,7									2	6,5			3	20,3		
20	258	12,9				1	9	12	18,4			2	20,5			11	11,7			9	14,3
30	423	14,1	931	7482	8	6	21,8							26	13,4			4	18,7		
30	297	9,9	1	10	10	9	15,7			1	1			23	10,3			7	8,6		
120	1485	12,4				20	27,1			2	10			97	12,6			23	11,6		
131	2624	20				235	18,4			34	19,3			98	20,1			33	19,9		
5	159	31,5				261	27,9	20	27	49	23,5			4	35,5			1	17		
						30	41,5	1	77	2	83,5										
						1	42														
						2	115														
						2	56			2	30,5										
						1	42														
380	5725	15,1	1249	9615	7,7	568	24,8	63	21,6	90	22,9	2	20,5	250	15,7	49	10,7	71	16,7	9	14,3

A. Bødesager.

113 Arrestanter have efter 678 Dages Arrest eller en Gennemsnitsarrest af 6 Dage vedtaget en Bøde.

Sigtelsen angik:

	Tyveri		Andre Ejen- domsind- greb		Vold		Forbr. mod offl. Myn- dighed		Forbr. mod Sædelig- heden		Andre Forbry- delser	
	P.	G.	P.	G.	P.	G.	P.	G.	P.	G.	P.	G.
Mænd over 18 Aar....	1	5	1	11	42	5,9	40	5,9	10	6,4	8	7,9
Kvinder over 18 Aar....					4	4,5	2	3	2	2		
Mandsperso- ner under 18 Aar....					2	8					1	5
Kvinder un- der 18 Aar.												

Med Hensyn til Arrestationernes Varighed er følgende Skema udarbejdet.

1—7 Dage		8—14 Dage		15 Dg.—1 Md.	
P.	G.	P.	G.	P.	G.
88	3,8	15	9,8	10	19,5

Og Grundene til, at Sagen sluttedes med en vedtagen Bøde, har været:

	P.	G.
Mental Abnormitet	2	14
Alder.....	1	11
Den forurettedes Ønske	41	5
Særlig formildende Omstændigheder	69	6,3
	113	

B. Sager uden Straf:

De Sager, der ere sluttete uden nogen Straf, dele vi i to Grupper: de Sager, hvor a) Sigtelsen var bevist, og de, hvor b) Sigtelsen ikke var bevist.

Naar der i dette Tidsskrift over for denne Inddeling er indvendt, at det altid er en Skønssag, om en Forbrydelse er bevist eller ikke, saa er dette rigtigt nok. Det er en Skønssag; men ikke blot i de Sager, der ere sluttede uden Dom; ogsaa i de Sager, i hvilke sigtede er dømt, har Beviset været en Skønssag, beroende paa Dommerskøn; i en Mængde Sager ogsaa i Kriminalretten paa Enkeltdommerskøn og i Provinserne altid paa Enkeltdommerskøn, ganske ligesom Statistikken, der ogsaa er bygget paa Enkeltdommerskøn. Dertil kommer, at man vistnok højest i ét af Hundrede Tilfælde vilde uden Dom tilgive den Brøde, som vel var bevist, men som tiltalte ikke vilde tilstaa; og Beviset vil derfor her i 99 af 100 Tilfælde hvile paa egen Tilstaaelse.

a. Sigtelsen bevist.

Statistikken for 1899 gjaldt kun Mandspersoner og udviste 174 arresterede, men ikke straffede, skønt Sigtelsen var bevist; for 1902 vise Tallene derimod 417 Mandspersoner og 83 Kvinder. Grunden til Stigningen er sikkert ikke en stigende Tendens til at arrestere, men snarere en stigende Tendens til at undlade at straffe, saaledes som forudsagt i Tidsskriftet i Fjor.

Om Grundene til ikke at straffe uagtet den beviste Brøde er der gjort Rede under følgende seks Grupper.

1. De Forbrydere, der ere slupne for Straf paa Grund af mental Abnormitet, ere 46 med et Arrestgennemsnit af 23,2 Dage, derunder »Observationen« paa Kommunehospitalet, hvilken jo i disse Tilfælde tæller stærkt.
2. Paa Grund af ung eller høj Alder ere 102 Personer løsladte uden Straf efter en Gennemsnitsarrest af 8; 68 af dem vare under 18 Aar og havde et Arrestgennemsnit af 7,4 Dage.
3. Saa er der dem, der paa Grund af den udstaaede Arrests Længde er gaaet fri for videre Tiltale. Det er 35 Personer med et Arrestgennemsnit af 21,5 Dage. Politidirektørens Ret til at undlade Tiltale

supplerer her den ovenomtalte Mangel i Straffelovens § 58.

4. For 119 Personers Vedkommende med en Gennemsnitsarrest af 6,3 Dage er Sagen bortfalden paa Grund af den forurettedes Ønske, og for 11's Vedkommende efter gennemsnitlig 6 Dages Arrest paa Grund af Skadens Erstatning.
5. Den femte Gruppe er de, paa hvem andre Korrektionsmidler ere anvendte end Straf: 59 Personer, 7,2 i Gennemsnitsarrest.
6. Endelig ere paa Grund af i øvrigt særlig formildende Omstændigheder 128 med 7,1 Dags Gennemsnitsarrest fritagne for Straf.

For dem, der ønske nærmere Oplysning om Arrester-nes Maksima og Minima, hidsættes følgende Tavle.

	1--7 D.		8--14 D.		15 D.— 1 Md.		1--2 Md.		2--3 Md.		3--6 Md.	
	P.	G.	P.	G.	P.	G.	P.	G.	P.	G.	P.	G.
Kriminal- kammersa- ger	166	3,9	71	10,2	32	18,6	17	41,5	6	72,5	1	149 ^{*)}
Politisager..	128	5,1	70	9,5	7	20,1	2	43,5				
i alt...	294		141		39		19		6		1	

	Tyveri		Bedrageri		Andre Ejendoms- indgreb		Vold		Forbr. mod offl. Myn- dighed	
	P.	G.	P.	G.	P.	G.	P.	G.	P.	G.
Kriminal- kamrene ..	155	13,9	70	6,7	30	11	23	6	2	3
Politiretten	10	4								

^{*)} For en stor Del Hospitalsophold.

	Forbr. mod Sædelig- heden		L. 2/3 1860		Strl.s § 180		Strl.s 17de Kap.	
	P.	G.	P.	G.	P.	G.	P.	G.
Kriminal- kamrene ..	6	18,7	1	5			6	12,6
Politiretten			186	7,6	11	7,8		

b. Sigtelsen ikke bevist.

Vi komme endelig til dem, der ere løsladte af Mangel paa Bevis — 160 i Kriminalkamrene og 75 i Politiretten, i alt 235 med en Gennemsnitsarrest af henholdsvis 18,2 og 12,2.

Herfra drages først en lille Gruppe, om hvilken det hedder: Sigtelsen delvis bevist. Denne Gruppe — 15 Personer — med et Gennemsnit af 9,8 Dage burde maaske snarere være opført blandt dem, der, trods deres Skyld, vare løsladte uden Straf.

Tilbage blive 3 Grupper:

1. de, for hvis Skyld der er tilvejebragt et godt Vidne eller Bevis jævngodt dermed.
2. de, hvis Uskyldighed er bevist eller sandsynliggjort, og
3. de, mod hvem Mistanken vel er støttet, men mod hvem dog ikke saa meget Bevis er tilvejebragt som ét godt Vidne.

1. De nærmere Betragtninger, som have ført til denne Tredeling, ere udviklede i Tidsskriftet i Fjor S. 166 ff. Paa Grund af det stærke Bevis, der under vor Kriminalproces fordres, naar tiltalte nægter Forbrydelsen, maa adskillige løslades uden Tiltale, uagtet de under en anden Proces maade antagelig vilde være dømte; og det er saadanne, man har søgt at samle under Gruppe 1. Denne beløber sig til i alt 92 Personer — 48 i Kriminal-sager, 44 i Politisager —. Arrestgennemsnittet er her i Kammer-sager 21,6 og i Politisager 15,2. Den forholdsvis lange Arrest i denne

Gruppe beror jo paa, at det i disse Sager har taget Tid at søge samlet tilstrækkeligt Bevis.

Til denne Gruppe henhører naturligt ogsaa de ovenomtalte 4 frifundne med et Gennemsnit af 43,5 Dage. Naar man nemlig under vor nuværende Procesform har sat dem under Tiltale, er der Grund til at formode, at Beviset har været nær ved at være fuldstændigt og under en Procesform med mindre strenge Bevisfordringer vilde have været fuldstændigt.

2. Gruppe 2, de, hvis Uskyldighed er bevist eller sandsynliggjort, beløbe sig til i alt 12, nemlig 11, der under Kriminalkamrene, og 1, der under Politiretten har siddet arresteret gennemsnitlig i 4,5 Dage. 9 af de 11 vare enten Professionals eller dog tidligere straffede eller arresterede. Den 10de var uden fast Erhverv og arresteredes ifølge urigtig Angivelse, og den 11te havde ved forbeholden Forklaring for at redde den skyldige paadraget sig Mistanken.

3. Vi komme sluttelig til den Rest af Arrestanter, der løslades med uopklaret Sag, de, hvem det ved Undersøgelsen ikke er lykkedes at fri for Mistanke, og som det heller ikke er lykkedes at samle Bevis eller Sandsynlighed imod. Denne Gruppe er paa 116 Personer med 17,1 Dag i Gennemsnit.

Denne Gruppe ligger naturligvis baade Offentligheden og Kriminalretten særlig paa Hjertet, thi naar Arrest anvendes og Sagen dog forbliver uopklaret, er der uden Nytte tilføjet et Individ et Onde. Det er da vigtigt at vurdere dette Onde, og til den Ende er det hensigtsmæssigt at undersøge de 116 Personers nærmere Forhold, om det er løse Vagabondeksistenser eller bosiddende hæderlige Medborgere.

Særlig er rubriceret de professionelle, Soutenørerne, de erhvervsmæssige Spillere, Betlere og Skøger, de jævnlig straffede og mistænkte. Deres Tal er 43 — 30 i Kriminalkamrene og 13 i Politiretten — med et Arrestgennemsnit af henholdsvis 18,8 og 10 Dage.

Saa er der dem, der vel ikke kunne kaldes Professionals, men som dog tidligere have været domte eller arresterede for lignende Forbrydelse som den, Sagen nu gjaldt: 31, hvoraf 29 i Kriminalkamrene med et Gennemsnit af 22,6, og 2 Politiarrestanter, der sad i alt 17 Dage.

Drages nu disse to Grupper fra de 116, bliver der til Rest 42 Personer, som uden nogen kriminel Fortid have været arresterede som mistænkte, uden at Sagen er bleven opklaret. Heraf høre de 14 til Politiretten, 12 af dem vare sigtede for Betleri og havde intet fast Erhverv, og 2 vare utugtige Kvinder, hvoraf den ene anbragtes paa Magdalenehjemmet og den anden i hvert Fald havde søgt Erhverv ved Utugt, før hun havde faaet Politiadvarsel.

Fra Kamrene løslodes endelig 28 efter en Gennemsnitsarrest af 19,4 Dage, og om disse findes i Anmærkningsrubrikken til Kamrenes Statistik følgende Bemærkninger: Været til Stede under Tyveriets Udøvelse; i Besiddelse af stjaalne eller mistænkelige*) Koster (for 6's Vedk.); Ran bevist, men paastod, at det var Spøg; under Udøvelsen af et Røveri i Røverens Selskab; Besiddelsestagelsen bevist, men ikke den tyvagtige Hensigt (for 2's Vedk.); angivet af Tyven som Hæler; samlever med Tyven; boede sammen med Pengeafpresseren; Barnet fundet dødt, sigtet for Barnefødsel i Dølgemaal; sigtet for Meddelagtighed i Pengeafpresning, ført Offeret til den, der drev Uterlighed med ham; foregav at have antaget Kosterne for herreløse; overfaldne viste sig selv at have foranlediget Overfaldet; i høj Grad fordrukken; i Selskab med Tyven omkring Gerningstidspunktet og Deltagelse i Tyveriudbyttet (for 2's Vedkommende); forsøgt at bryde Barometeret af en Kiosk, paastod Kaadhed og nægtede Tyvshensigt; sigtet af en Veninde for at have været alene i Køkkenet, da 10 Kr. forsvandt derfra; sigtet for et Tyveri, Pantelaaneren mente

*) Med Hensyn til hvilke Arrestanten ingen Forklaring kan give om sin Hjemmel.

at genkende ham som Pantsætteren, og hans Tilstedeværelse paa det ham uvedkommende Gerningssted godtgjort; sigtet for Tyveri af 70 Kr. fra en Kammerat og afgav en usandsynlig Forklaring om sin Adkomst til Penge, han i stort Omfang havde brugt efter Tyveriets Forøvelse.

For Afdelingen: Sigtelsen ikke bevist er der udfærdiget følgende Skema til at vise Arresternes Maksima og Minima og Arrestens Forhold til Forbrydelsen.

	1—7 D.		8—14 D.		15 D.—1 Md.		1—2 Md.		2—3 Md.		3—6 Md.	
	P.	G.	P.	G.	P.	G.	P.	G.	P.	G.	P.	G.
Kriminal-kamrene ...	81	3,4	30	11,2	27	22,2	21	43,8	10	70,9	1	138
Politiretten .	27	5	27	10,5	18	20,2	3	45,7				

	Tyveri		Bedrageri		Andre Ejendoms-indgreb		Vold		Forbr. mod offl. Myndighed	
	P.	D.	P.	D.	P.	D.	P.	D.	P.	D.
Kriminalkamrene	101	18,7	10	19,7	21	22,9	9	12,7	1	3
Politiretten										

	Forbr. mod Sædeligheden		L. $\frac{2}{3}$ 1860		Strl.s § 180		Strl.s 17de Kap.	
	P.	D.	P.	D.	P.	D.	P.	D.
Kriminalkamrene	12	14,4	4	8	1	13	1	78
Politiretten			63	11,5	12	16,2		

Den samlede Opgørelse for alle Rettens Arrestanter tager sig saaledes ud:

	1-7 D.	8-14 D.	14 D.-1 Md.	1-2 Md.	2-3 Md.	3-6 Md.	I alt			I alt ÷ Hospitalsophold		
	P.	P.	P.	P.	P.	P.	P.	D.	G.	P.	D.	G.
Domssager (med saavel Undersøgel- ses- som Ak- tionsarrest)...	978	832	326	143	48	25	2352	52261	22,2	2352	49571	21,1
Bødesager....	88	15	10				113	678	6	113	678	6
Sager uden Straf.....	402	198	84	43	16	2	735	8698	11,8	735	7958	10,8
I alt....	1468	1045	420	186	64	27	3200	61637	19,2	3200	58207	18,2

Det vil ses, at Gennemsnitsarresten er 19,2 Dage for samtlige Arrestanters Vedkommende. I den af Hr. Inspektør Grundtvig i Fjor givne Statistik for 1899 sattes Gennemsnittet til 26, men ikke alle disse 7 Dage pro persona tør opfattes som en siden 1899 indvunden Besparelse i Arrestationens Længde. For det første har Hr. G., som tidligere bemærket, regnet Indsættelsesdagen og Løsladelsesdagen som to fulde Dage, medens i nærværende Statistik Arrest fra den 1ste til den 8de giver 7, ikke 8 Dage. Men hvad der er vigtigere, er, at man i nærværende Statistik ikke har medtaget Arresten, efter at Dom er falden ved Kriminalretten, altsaa hverken de Arrestdage, der gaa fra Dom falder til Straffens Eksekution eller til Benaadning opnaas eller til Appelbehandlingen ved Højesteret.

Dels har nemlig Retten ingen embedsmæssig Adgang til disse Tal, dels vedrøre de ikke direkte Rettens Embedsgering. Det vilde naturligvis ogsaa være af Interesse at have de nævnte Tal til Kontrol med, hvor hurtigt Straffene eksekveres og Appelsagerne ekspederes, men det bør vist være andre Myndigheder, der paatage sig dette Arbejde.

Rettens i Fjor meddelte Statistik for 1899 handlede som

sagt kun om Mandfolk og kun om et mindre Antal af Arrestanter, men for Sammenligningens Skyld hidsættes sluttelig følgende Skema:

I. Arresterede, men ikke straffede.	1899		1902	
	P.	D.	P.	D.
A. Overbeviste, men ikke straffede paa Grund af				
1) mental Abnormitet...	18	273	28	488
2) Arrestens Længde o. l.	59	717	136	1446
3) Alder.....	39	270	90	729
4) Den forurettedes Begæring ell. Skadens Erstatning.....	58	490	108	671
5) Andre Korrektionsmidlers Anvendelse..			55	398
I alt.....	174	1750	417	3732
B. Mistænkte, men ikke overbeviste				
1) de, mod hvem var et godt Vidne eller Bevis jævn godt hermed....	28	896	81	1559
de frifundne.....	5	408	4	174
2) Andre mistænkte, Professionals m. m.	78	} 2296	60	} 1675
Andre	22		36	
3) Uskyldige Professionals m. m...	3	} 99	9	} 57
Andre	11		1	
I alt.....	147	3699	191	3465
II. Arresterede og straffede				
A. med Bøde	120	1301	105	650
B. med simpelt Fængsel...	166	1553	167	1114
I alt.....	286	2854	272	1764*)

*) Anm. En Sammenligning med Statistik fra andre Lande vilde være interessant, men Tiden tillader det ikke her. Kun skal der

i Anledning af en i Tidsskriftet i Fjor anstillet Sammenligning mellem fransk og dansk Varetægtsstatistik fremhæves, at det vistnok er for hastet at erklære Franskmændene for et Folk, der synes varsommere med Anvendelse af Arrest end de Danske, baade fordi deres Statistik udviser 40 % arresterede under 3 Dage og 7 % arresterede over 30 Dage, medens de Danske kun have 3 % løsladte før de 3 Dage og 27 % efter de 30 Dage. Sæt som Tankeeksperiment, at man i Frankrig var saa uvoren med at arrestere, at omtrent hver Borger i Landet én Gang om Aaret sad under Laas og Lukke, og tænk endvidere, at man her i Landet var saa ængstelig, at næsten kun overbeviste Mordere arresteredes. Man vilde da i Frankrig netop faa en overvældende Procent løsladte før 3 Dage og i Danmark kun et Minimum af Folk, der sad saa faa Dage i Arrest. Men en Slutning fra disse Procenter til, at Frankrig var varsommere med Anvendelse af Arrest vilde vist være en lignende Slutning som følgende: i Sverige dyrkes 70 % blaa Druer mod 30 % grønne, i Frankrig kun 60 % mod 40 % grønne; det synes altsaa, at Sverige er heldigere i sin Dyrkning af blaa Druer end Frankrig.

Dertil kommer, at man i Frankrig ikke skelner mellem Anholdelse og Arrestation. Paa Dansk er Anholdelse en Slags Arrestation af særlig kort Varighed — indtil 3 Dage —; men naar man regner disse indtil 3 Dages Arrestationer med i den franske Statistik og udelader dem i den danske, da er det rimeligt, at fransk Statistik vil faa flere Procenter af arresterede i mindre end 3 Dage, end dansk Statistik vil faa. I vor Statistik er udeladt alle, som anholdes, men uden at stilles for Dommer løslades inden 24 Timer.

Om man i Frankrig er varsommere med Arrestationer end her i Landet, har undertegnede i øvrigt ikke Sagkundskab nok til hverken at benægte eller bekræfte.

C. Ussing.